

hver gang vi tager stilling til nogle af de spørgsmål, som er på dagsordenen, f.eks. det spørgsmål, vi diskuterede her i salen indtil i aftes kl. 21, nemlig spørgsmålet om at udvide retten f.eks. til barselorlov.

Aktivisering, som vi har kaldt det hidtil, er bedre end sit rygte, har flere sagt. Nogle har sagt, er nok bedre end sit rygte. Ca. 9 ud af 10 mener, at aktivisering har betydet en forandring for dem, har styrket mulighederne for at komme videre i livet.

Der er kedelige historier, dem hører vi heldigvis, ikke fordi jeg er glad for, at de er der, men jeg er glad for, at de kommer til vores kendskab, så vi får mulighed for at tage affære.

Min ambition er den, at vi naturligvis skal undgå, at der er mennesker, der føler, at vi ofrer ressourcer på en aktivitet, der forekommer perspektivløs. Det skal vi undgå.

Der har været for mange – én er én for mange, og der har været for mange enkelthistorier – som har præget diskussionen. Det er jeg ganske ked af, for i diskussionen har man meget ofte været tilbøjelig til fuldstændig at overse de gunstige konsekvenser af en aktiv arbejdsmarkedspolitik, som jeg har brugt en del af mit indlæg her på at redegøre for.

Jeg er også som flere ordførere optaget af, at det ville være sigtsmæssigt, hvis man kunne komme hurtigere i gang med kompetenceudvikling, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det ikke er så enkelt, for der er et spørgsmål, som alle, der har arbejdet med de her forhold, kan nikke genkendende til, og det er spørgsmålet om at ofre eller investere ressourcerne i forhold til de rigtige mennesker.

Skal samfundet investere ressourcer i de stærke ledige, der ikke har andet problem, end at der lige p.t. ikke er et ansættelsesforhold, som bare venter på, at der henne om hjørnet dukker et job op? Nej, samfundet skal prioritere på en sådan måde, at vi kan sætte hurtigt ind i forhold til de arbejdsløse, der hører til grupper, som med stor statistisk sandsynlighed havner i langvarig ledighed. Her skal vi tidligt sætte ind, målrettet og med en høj kvalitet.

Af hensyn til at det nu er fredag oven i købet efter frokost og Folketinget stadig har en lang dagsorden foran sig, vil jeg slutte mit indlæg af med to bemærkninger:

En række ordførere har signaleret, at de som jeg godt ved, at AF's medarbejdere i virkelighe-

den yder en meget, meget stærk indsats for at få ledige tilbage i beskæftigelse. Men mange ordførere har ligesom jeg også tilkendegivet, at betingelserne, for at medarbejderne kan opnå bedre resultater, nok kan være bedre – det er det, jeg har nævnt i mit første indlæg – at man i højere grad styrer efter rammer og værdier og i mindre grad efter et meget, meget veludviklet regelværk. Det kan give den enkelte medarbejder mulighed for i dialogen med den arbejdsløse at foretage en målretning, nemlig at sikre den kvalitet, som alle efterspørger.

Min sidste bemærkning handler om det spørgsmål, som har været centralt i flere orddueller, nemlig spørgsmålet om, hvem der skal bære arbejdsmarkedspolitikken videre. Her vil jeg gerne slutte op om den socialdemokratiske ordfører, hr. Bjarne Laustsen, der har udtrykt, at vi er optaget af en så bred tilslutning til den aktive arbejdsmarkedspolitik som muligt.

Jeg har forstået på i hvert fald en enkelt ordfører fra et af forligspartierne, at forligskredsen ikke er så afgørende, at det mere er indholdet i forliget, der er afgørende. Sådan har jeg tolket ordene fra hr. Knud Erik Kirkegaard, og de ord vil jeg i virkeligheden gerne gøre til mine.

Hermed sluttede forhandlingen.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted tirsdag den 24. april 2001.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 199: Forslag til lov om ændring af skattekontrolløven, kildeskatteløven, kursgevinstloven og aktieavancebeskatningsloven. (Indberetning vedrørende børsnoterede aktier, indbetaling af foreløbig skat, overgangsregler for selskabers kursgevinstbeskatning og opgørelse efter fondskodeprincippet ved afståelse af næringsaktier).

Af skatteministeren (Frode Sørensen).
(Fremsat 28/3 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.